SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.I.20.674/2017/7. szám

A Szegedi Ítélőtábla a dr. Csősz György ügyvéd által képviselt **felperes neve(címe)** szám alatti lakos felperesnek – dr. Juhász Ádám ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** szám alatti székhelyű alperes ellen határozat hatályon kívül helyezése iránt indított perében a Szolnoki Törvényszék 2017. április 3. napján kelt 5.P.20.734/2016/20. sorszámú ítélete ellen az alperes részéről 21. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi az alperest, 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 10.000,- (Tízezer) forint másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S

A felperes az alperesi vadásztársaság tagja, melyet a **(város neve)**-i Törvényszék Pk**...** számon tart nyilván. Alapító okiratát 2010. október 22-én módosította, ennek 10. § (3) bekezdése szerint az elnökség határozattal törli a nyilvántartásból azt a tagot, aki – egyebek mellett – az előírt közösségi munka, vagy az ezt kiváltó vagyoni hozzájárulási, illetve tagdíjfizetési kötelezettségének önhibájából az IB felszólítása kézbesítését követően 30 napon belül nem tett eleget.
Az ugyancsak 2010. október 22-én kelt házi szabályzat 17. § (1) bekezdése előírja, a vadásztársaság minden vadász tagja köteles vadászati évenként 5 nap közösségi munkát végezni.
Az intézőbizottság által évenként javasolt és a közgyűlés által elfogadott közösségi munkát kell teljesíteni, vagy megváltani. Az ütemtervet minden tagnak meg kell küldeni az első közösségi munkanap előtt 8 nappal (17. § (2) bekezdés).
A közösségi munkavégzés formája – az elvégzendő feladat jellegétől függően – egyéni és társas munkavégzés is lehet (17. § (3) bekezdés).
A közösségi munkavégzés helyéről, időpontjáról, az elvégzendő munka jellegéről és formájáról az intézőbizottság, vagy az ezen feladattal megbízott tisztségviselő a tagokat megfelelő határidő megtartása mellett szóban, vagy írásban értesíti (17. § (4)/ bekezdés).
Az a tag, aki a közösségi munkavégzést meg kívánja váltani, erre irányuló szóbeli, vagy írásbeli nyilatkozatának előterjesztését követően 8 napon belül, de legkésőbb a tárgyév október hó 15. napjáig köteles a megváltás összegét a vadásztársaság házipénztárába egyösszegben befizetni (17. § (7) bekezdés).

A közösségi munkavégzés helyéről, időpontjáról, valamint az azokon való részvételről az intézőbizottság ezen feladattal megbízott tisztségviselője nyilvántartást vezet, aki a nyilvántartásban rögzített adatokról évente egy alkalommal a közgyűlésnek beszámolni köteles (17. § (8) bekezdés).
A közösségi munkavégzés mindig a tárgyévet érintő munkavégzés, a következő évre átvinni, vagy már elvégzett munkát elszámolni nem lehet. Egyéb tevékenység (vadkárbecslés, trófea bíráltatás, vadütközés helyszínelése, stb.) a munkaóraszámba beszámít, melyet az intéző bizottság igazol (17. § (9) és (12) bekezdések).
A házi szabályzat a közösségi munka jellegét konkrétabban nem határozza meg.
Az alperesnél 2015. február 28-án megtartott közgyűlésen közösségi munkaként határozták meg – a korábbi évekhez hasonlóan – a vadászház és udvara rendben tartását, lesek építését, karbantartását, valamint a vadetetők karbantartását. Ezen kívül a jegyzőkönyv rögzíti, közösségi munkaként értékelhetők a vadásztársak által javasolt egyéb munkák. **(Személy neve)** vadászmester hozzátette, az aktuális feladatokról telefon értesítéssel lesz.
Az alperesi vadásztársaság kialakult gyakorlata szerint a közösségi munkát egyébként írásban nem szabályozták, a tagokat arról telefonon értesítették.
A felperes 2015 novemberében és 2016. február-márciusában két dúvad vadászaton vett részt. Az alperes ezeket nem értékelte közösségi munkaként, mivel februárban eleve nem vadászhatott dúvadra, de 2015-ben az egyébként sem volt közösségi munkának tekinthető.
A felperes javára 2 nap közösségi munkát számolt el. Fuvarozási tevékenységét figyelmen kívül hagyta, mert a vendégvadászokat a meghívó vadásztárs saját költségén szállítja.
Az alperes 2016. április 17-én meghozott 1/2016. számú határozatával az alapszabály 10. § (3) bekezdése, valamint házi szabályzat 17. § (1) és (7) bekezdései alapján a felperest a vadásztársaság tagjainak sorából törölte. Indokolásában kifejtette, a házi szabályzat 17. § (1) bekezdésében rögzített közösségi munkavégzés kötelezettségének a felperes nem tett eleget, valamint azt a (7) bekezdés szerint nem változtatta meg felhívás ellenére sem.

A felperes keresetében az alperes 1/2016. számú határozatának hatályon kívül helyezését kérte. Véleménye szerint a döntés az alapszabály, valamint a házi szabályzat rendelkezéseibe ütközik. Állította, a házi szabályzat 17. § (2), (4) és (8) bekezdései ellenére az alperes szerve, az intézőbizottság a közösségi munka ütemtervét, a munkavégzés helyét, idejét, jellegének formáját a tagokkal előzetesen nem közölte, a közösségi munkavégzésről nyilvántartást nem vezetett és arról évente a közgyűlésnek nem számolt be. Hozzátette, a 2015-2016. években végzett közösségi munkáit indokolatlanul nem számolta el.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Véleménye szerint a vonatkozó jogszabályi előírásokat maradéktalanul betartotta, több alkalommal felszólította a felperest tagsági jogviszonyából eredő kötelezettségének teljesítésére és az elmaradása esetén alkalmazott jogkövetkezményekre. Ezen túl az alapszabály, valamint a házi szabályzat szerint felszólította a közösségi munkavégzés megváltásának befizetésére, aminek nem tett eleget. Vitatta a felperes által elvégzett munka közösségi jellegét, véleménye szerint közgyűlési határozat hiányában azokat nem fogadhatta el.

Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperes 1/2016. számú határozatát hatályon kívül helyezte. Indokolásában – alkalmazva a Ptk. 3:35-37. §-ait – a jogszabály szerinti határidőben érkezett kereseti kérelmet érdemben vizsgálta. Az alapszabály, a házi szabályzat tartalma, továbbá a tanúk vallomása alapján megállapította, az alperes semmiféle iránymutatást, tájékoztatást nem adott a tagoknak a közösségi munka jellegéről, ezzel megsértette a házi szabályzat 17. § (2), (4) és (8) bekezdéseiben foglalt kötelezettségét. Kiemelte, mindenképpen szükséges a vadásztagok számára annak minimális egyértelműsítése, milyen munkákat fogad el közösségi munkaként, amelynek

megváltására egyébként a tagnak lehetősége van. Rámutatott, a kialakult és a mai napig alkalmazott gyakorlat átláthatatlan és ellenőrizhetetlen.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, annak megváltoztatása és a kereset elutasítása érdekében. Részletesen kifejtette a felperes által előadott munkavégzések jellegét és azt, azok miért nem számolhatók el közösségi munkának. Továbbra is állította, a rá irányadó jogszabályi követelményeket maradéktalanul betartotta, a felperest jogszerűen törölte a tagok sorából. Hangsúlyozta, a társadalmi munka beszámítására vonatkozó előírásokat és szabályokat megfelelően rögzítve, a tagok által is megismerhetően és ellenőrizhetően tartotta nyilván, az alperesi gyakorlattal pedig a felperes is tisztában volt.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokai szerinti helybenhagyására irányult.

A fellebbezés **alaptalan.**

Az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény (Ectv.) 1. § (1) bekezdése alapján a vadásztársaság szervezeti formája egyesület, következésképpen a működése körében a Ptk. egyesületekre vonatkozó szabályai irányadóak.
Az egyesület a tagok közös, tartós, alapszabályban meghatározott céljának folyamatos megvalósítására létesített, nyilvántartott tagsággal rendelkező jogi személy.
Az egyesület tagja köteles az alapszabályban meghatározott tagi kötelezettségek teljesítésére (Ptk. 3:66. § (1) bekezdés).
A Ptk. 3:35. §-a lehetőséget biztosít a jogi személy szervei által hozott határozat hatályon kívül helyezésére, ha a határozat jogszabálysértő vagy a létesítő okiratba ütközik. A bírói gyakorlat töretlen abban a kérdésben, hogy törvénysértőnek tekinti a szervezet eljárását és így az ennek alapján hozott határozatát, ha saját alapszabályának vagy más belső szabályzatának rendelkezéseit nem tartja be.
Az elsőfokú bíróság döntésében helyesen vont le következtetést a tanúvallomások alapján arra, hogy az alperes a házi szabályzat 17. §-ában részletesen leszabályozott eljárási rendet az adott időszakban nem tartotta be, a közösségi munka alkalmazott rendje nem felelt meg sem az alapszabály, sem a házi szabályzat rendelkezéseinek. A házi szabályzat ugyan az alperesre nézve egyértelmű kötelezettséget ír elő a közösségi munka elvégzéséhez és elszámolásához szükséges információk tagokkal való előzetes közlésére, megfelelő írásbeli nyilvántartás vezetésére, valamint az évente történő közgyűlési beszámolóra, ahogyan arra is, hogy az intézőbizottság által évenként javasolt és a közgyűlés által elfogadott közösségi munkát kell teljesíteni, amihez ütemtervet kell készíteni, azt viszont, hogy ennek eleget tett volna, az alperes nem bizonyította, éppen saját előírásait sértő gyakorlatára lehetett következtetéseket levonni. Az pedig, hogy gyakorlata a szabályozással teljesen ellentétes, a kötelezettségei alóli mentesítésére nem vezethet. Ha a tag nincs az egyértelmű és teljesíthető paraméterek birtokában, a tagok sorából nem törölhető valójában konkrétan meg nem határozott tagi kötelezettség nemteljesítése miatt. Lényeges garanciális szabály ugyanis a tagok számára, hogy az alapszabályban és a házi szabályzatban konkrétan rögzített eljárási feltételek és ezek alapján a rájuk vonatkozó tagi kötelezettségek egyértelműek, ismertek legyenek a megfelelő teljesíthetőség, ezzel a vadásztársaság működésének elősegítése érdekében, ennek hiányában – azon túl, hogy mindezen célok csorbát szenvednek – a szervezet önkényesen gyakorolhatja a kizárás jogkövetkezményét. Az alperes és szervei tehát működésük során kötve vannak az általuk egyébként szabadon megalkotott szabályokhoz, nevezetesen az alapszabály és a házi szabályzat rendelkezéseihez. Ha ez nem közérthető, a tagok számára nem egyértelmű, illetve azt az alperes

nem tartja be, felvállalja annak kockázatát, hogy a kötelezettségét bármilyen módon nem teljesítő tag érvényes határozattal nem zárható ki, nem törölhető.
Tekintettel arra, hogy a felperes keresetében elsősorban az alapszabály, illetve a házi szabályzat rendelkezéseinek megsértésére hivatkozott a határozat hatályon kívül helyezése körében, nem volt érdemi jelentősége annak, hogy az általa végzett munka közösségi jellegűnek tekinthető-e.

A kifejtettekre tekintettel az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében köteles a felperes másodfokú eljárásban felmerült, jogi képviseletével összefüggő költségének viselésére, melyet az ítélőtábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése, valamint (6) bekezdése szerint, a kifejtett munkával arányosan, mérlegeléssel állapított meg.

Szeged, 2018. március 22.

Dr. Kiss Gabriella s.k.	Dr. Bánfalvi-Bottyán Csilla s.k.	Dr. Bálind Attila s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró